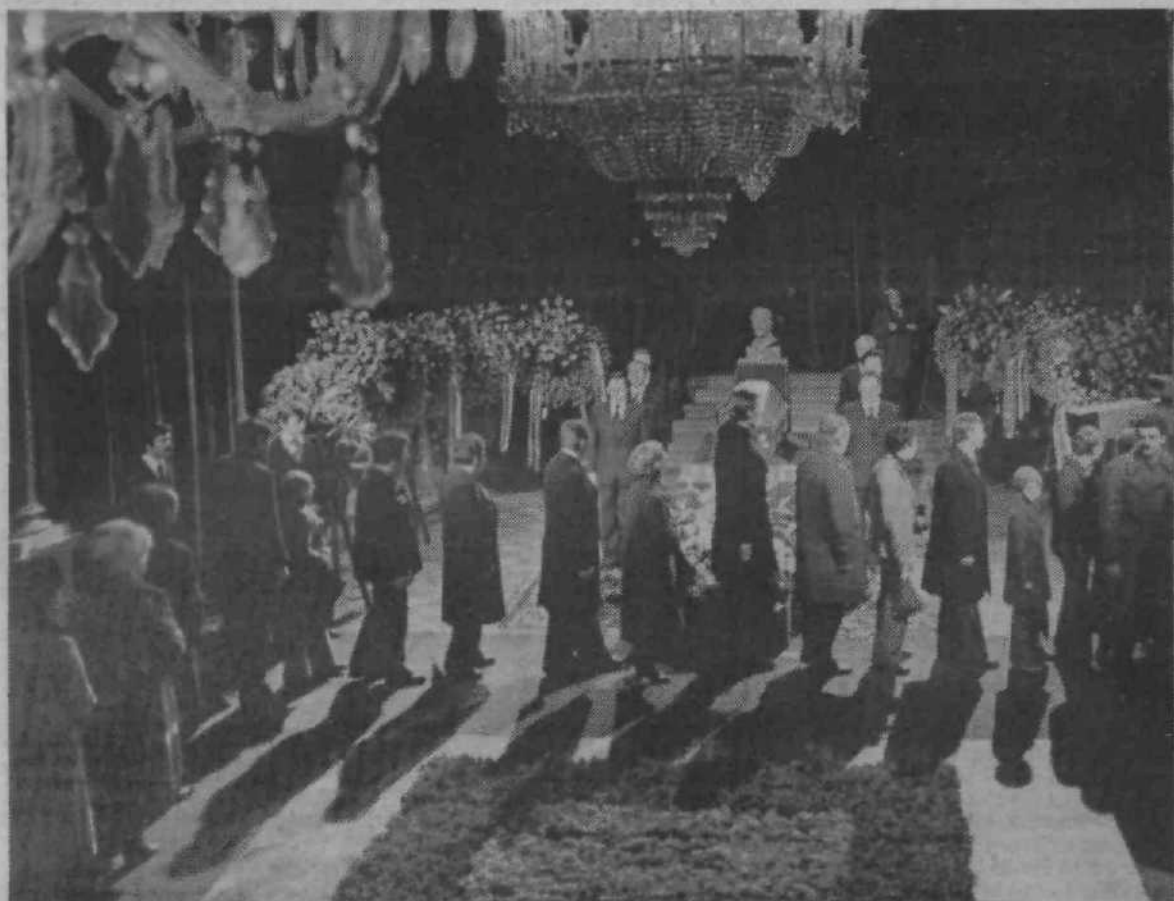

Nema reka ljudi, sklonjenih glav, se je tri dni zlivala v veliko dvorano Izvršnega sveta in se nemo pomikala mimo krste da bi poslednjič počastila spomin velikega sina našega naroda.

Žaro s pepelom velikega pokojnika je proti grobnici narodnih herojev v spremstvu skupnega odreda JLA ponesel generalmajor Pavel Šuc.

SLOVO OD EDVARDA KARDELJA

Jugoslavija se je nemo poslovila od svojega velikega sina

V torek, 13. februarja se je Ljubljana in z njo vsa Jugoslavija poslovila od Edvarda Kardelja. Natančno ob enajsti uri so sirene z žalostnim zavijanjem naznanile začetek pogrebnih svečanosti ter zadnje poti velikega misleca in revolucionarja. Zadnjo častno stražo ob žari s pepelom velikega pokojnika je prevzela delegacija federacije v kateri so bili Kardeljevi soborci, somišljeniki in sodelavci s katerimi je ničkolikokrat delil usodo.

V imenu mesta heroja se je pred poslopjem Izvršnega sveta poslovil od umrlega predsednika mestne skupščine Ljubljane Marjan Rožič, ki je svoj govor zaključil s prepričanjem, da bo spomin tovariša Kardelja ostal večno med nami, saj bo povsod prisotno njegovo veliko delo.

Generalmajor Pavel Šuc je v spremstvu skupnega odreda JLA ponesel žaro proti spomeniku revolucije. V spremljavi Edvarda Kardelja na zadnjo pot, so bili poleg pripadnikov JLA in najvišjih jugoslovanskih osebnosti tudi bivši borci domala vseh slovenskih bojnih enot, ki so s 66 bojnimi zastavami izkazali svojemu velikemu so-bojevniku poslednjo čast.

Na Trgu revolucije se je Jugoslavija zadnjič poslovila od svojega velikana. Najprej je v imenu mesta Beograda in v imenu vseh delovnih ljudi spregovoril predsednik skupščine mesta Beograda

Živorad Kovačević. Obudil je spomine na svetel lik pokojnega beogradskega častnega meščana in poudaril, da je tovariš Kardelj predstavljal posebnost naše revolucije, njegova dela pa bodo ostala večno v zakladnici marksistične vede in literature.

V imenu vseh narodov Jugoslavije se je kot naslednji govornik poslovil Fadil Hoxha, podpredsednik predsedstva SFRJ. Ko je govoril o osebnosti Edvarda Kardelja je naglasil, da je bilo njegovo delo vtakano v vse pore revolucije in da se je nenehno bojeval in izbojeval pravico jugoslovanskih narodov do lastne poti razvoja.

Kot zadnji se je od pokojnika poslovil predsednik CK ZKS France Popit. V svojem poslovnem govoru je obširneje povedal o liku revolucionarja, velikega marksističnega znanstvenika in sijajnega moža, ki bo večni in svetel zgled vsakemu našemu komunistu. Dejal je, da je s tovarišem Kardeljem odšla ena najvidnejših osebnosti slovenske zgodovine, kajti bil je dosleden varuh moralnega obraza naše revolucije.

Po končanih nagovorih je povorka krenila proti grobnici narodnih herojev, kjer je v odprtino pod marmorno ploščo generalmajor Pavel Šuc položil k poslednjemu počitku žaro s posmrtnimi ostanki velikega Slovenca in Jugoslavana.

Nepregledna množica, desetstoti iz ožje domovine in vse države, je poslednjič, z nemo bolečino v sreči, izkazala čast svojemu velikemu rojaku Edvardu Kardelju.

«Noben narod se ne sme izogniti prvi bitki, če noče izgubiti zadnje.» je v svojem žalnem nagovoru citiral pokojnikovo misel predsednik Mestne skupščine Ljubljana, Marjan Rožič.

Edvard Kardelj je bil nosilec številnih tujih in domačih odlikovanj. Bil je narodni heroj in dvakratni junak socialističnega dela. Posmrtno ga je z redom junaka socialističnega dela drugi odlikoval predsednik republike.